

PARASHAT VA TISSA (WHEN YOU TAKE)

Shemot (Exodus) 30:11-34:35 | Melakhim Alef (1st Kings) 18:1-39 | Tehillah (Psalm) 75 | Matti (Matthew) 9:35-11:1; Korinti'im Bet (2nd Corinthians) 3:1-8

TORAH | HAFTARAH | MEGILLAH | MASHNAH

TORAH

Shemot Chapter 30

11 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 12 "When you take the sum of B'nei Yisra'el, according to their number, then shall they give every man a ransom for his soul unto יהוה, when you number them; that there may be no plague among them, when you number them. 13 This they shall give, every one that passes among them that are numbered, half a shekel after the shekel of HaKodesh, the shekel is twenty gerahs, half a shekel for an offering to יהוה. Every 14 one that passes among them that are numbered, from twenty years old and upward, shall give the offering of יהוה. The 15 rich shall not give more, and the poor shall not give less than the half shekel, when they give the offering of יהוה, to make atonement for your souls. 16 And you shall take the kippurim money from B'nei Yisra'el, and shall appoint it for the service of the Ohel Mo'ed, that it may be a memorial for B'nei Yisra'el before יהוה, to make atonement for your souls."

17 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 18 "You shall also make a Kiyor of brass, and the base thereof of brass, whereat to wash; and you shall put it between

שמות פרק ל

יא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.

יב כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וַנְּתַנּוּ אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בַּפְּקֹד אֹתָם וְלֹא יְהִי בָהֶם נֶגֶף בַּפְּקֹד אֹתָם.

יג זֶה יִתְּנוּ כָּל הָעֹבֵר עַל הַפְּקֻדִים מִחֻצֵי הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֶּרָה הַשֶּׁקֶל מִחֻצֵי הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה.

יד כֹּל הָעֹבֵר עַל הַפְּקֻדִים מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יִתְּנוּ תְּרוּמַת יְהוָה.

טו הָעָשִׂיר לֹא יִרְבֶּה וְהַדָּל לֹא יִמְעִיט מִמִּחֻצֵי הַשֶּׁקֶל לִתֵּת אֶת תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם.

טז וְלִקְחֹת אֶת כֶּסֶף הַכֹּפָרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַנְּתַתְּ אֹתוֹ עַל עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם.

יז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.

יח וַעֲשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָה וַנְּתַתְּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַנְּתַתְּ שָׁמָּה מִים.

יט וְרַחֲצוּ אֶהְרֹן וּבְנָיו מִמֶּנּוּ אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת

the Ohel Mo'ed and the Mizbe'akh, and you shall put water therein. 19 And Aharon and his sons shall wash their hands and their feet thereat; 20 when they go into the Ohel Mo'ed, they shall wash with water, that they die not; or when they come near to the Mizbe'akh to minister, to cause a karban of fire to smoke unto יהוה ; so 21 they shall wash their hands and their feet, that they die not; and it shall be a statute forever to them, even to him and to his seed throughout their generations."

22 Moreover יהוה spoke unto Moshe, saying, 23 "Take also unto you the chief spices, of flowing myrrh, five hundred shekels, and of sweet cinnamon half so much, even two hundred and fifty, and of sweet calamus two hundred and fifty, 24 and of cassia five hundred, after the shekel of HaKodesh, and of olive oil a hin. 25 And you shall make it a kadosh anointing oil, a perfume compounded after the art of the perfumer; it shall be a kadosh anointing oil. 26 And you shall anoint therewith the Ohel Mo'ed, and the Aron HaEdut, 27 and the Shulkhan and all the vessels thereof, and the Menorah and the vessels thereof, and the Mizbe'akh of incense, 28 and the Mizbe'akh HaOlah with all the vessels thereof, and the Kiyor and the base thereof. 29 And you shall consecrate them, that they may be kodesh kadashim; whatever touches them shall be kodesh. 30 And you shall anoint Aharon and his sons, and consecrate them, that they may minister unto Me in the Kohen's office. 31 And you shall speak unto B'nei Yisra'el, saying, "This shall be Shemen Mish'khat Kodesh unto Me throughout your generations. 32 Upon the flesh of man shall it not be poured, neither shall you make any like it, according to the composition thereof; it is kodesh, and it shall be kodesh unto you. 33 whoever compounds any like it, or whoever puts any of it upon a stranger, he shall be cut off from his people." 34 And יהוה said unto Moshe, "Take unto you sweet spices, stacte, and onycha, and galbanum; sweet spices with pure frankincense; of each shall there be a like weight. 35 And you shall make of it incense, a perfume after the art of the perfumer, seasoned with salt, pure and kadosh. 36 And you shall beat some of it very small, and put of it before the Edut in the Ohel Mo'ed, where I will meet with you; it shall be unto you kodesh kadashim. 37 And the incense

רגליהם.

כ בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה .

כא ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם.

כב וידבר יהוה אל משה לאמר.

כג ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים.

כד וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין.

כה ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה.

כו ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת.

כז ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת.

כח ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת בנו.

כט וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגוע בהם יקדש.

ל ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי.

לא ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדתיכם.

לב על בשר אדם לא יסד ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם.

לג איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו.

לד ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה. לה ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש.

לו ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם.

לז והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה .

לח איש אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת מעמיו.

which you shall make, according to the composition thereof you shall not make for yourselves; it shall be unto you Kodesh for יהוה . Whoever 38 shall make like unto that, to smell thereof, he shall be cut off from his people."

Shemot Chapter 31

1 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 2 "See, I have called by name Betzalel Ben Uri, Ben Khur, of the tribe of Yehudah; 3 and I have filled him with the Ru'akh of Elohim, in wisdom, and in understanding, and in knowledge, and in all manner of workmanship, 4 to devise skillful works, to work in gold, and in silver, and in brass, 5 and in cutting of stones for setting, and in carving of wood, to work in all manner of workmanship. 6 And I, behold, I have appointed with him Oholi'av, Ben Akhisamach, of the tribe of Dan; and in the hearts of all that are wise-hearted I have put wisdom, that they may make all that I have commanded you: 7 the Ohel Mo'ed, and the Aron HaEdut, and the Kaporet that is thereupon, and all the furnishings of the Ohel Mo'ed; 8 and the Shulkhan and its vessels, and the pure Menorah with all its vessels, and the Mizbe'akh of incense; 9 and the Mizbe'akh HaOlah with all its vessels, and the Kiyor and its base; 10 and the plaited garments, and the kadosh garments for Aharon the Kohen, and the garments of his sons, to minister in the Kohen's office; 11 and the anointing oil, and the incense of sweet spices for HaKodesh; according to all that I have commanded you shall they do."

12 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 13 "Speak also unto B'nei Yisra'el, saying, 'Verily you shall keep My Sabbaths, for it is a sign between Me and you throughout your generations, that you may know that I am יהוה who sets you apart. 14 You shall keep the Shabbat therefore, for it is kadosh unto you; every one that profanes it shall surely be put to death; for whoever does any work therein, that soul shall be cut off from among his people. 15 Six days shall work be done; but on the seventh day is a Shabbat of solemn rest, Kodesh to יהוה ; whoever does any work in Yom HaShabbat, he shall surely be put to death. 16 Therefore B'nei Yisra'el shall keep the Shabbat, to

שמות פרק לא

א וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.
ב רְאֵה קָרָאתִי בְשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטֵּה יְהוּדָה.
ג וְאִמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה וּבְתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה.
ד לַחֲשֹׁב מַחֲשַׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת.
ה וּבַחֲרֹשֶׁת אַבֵּן לְמִלֵּאת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלָאכָה.
ו וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי אֹתוֹ אֶת אֶהֱלִיאָב בֶּן אַחִיסָמָךְ לְמִטֵּה דָן וּבְלֵב כָּל חָכָם לֵב נֹתְתִי חָכְמָה וְעָשׂוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ.
ז אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הָאָרֶן לְעֵדוּת וְאֶת הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת כָּל כְּלֵי הָאֹהֶל.
ח וְאֶת הַשְּׁלֶחָן וְאֶת כְּלָיו וְאֶת הַמְּנֹרָה הַטְּהַרָה וְאֶת כָּל כְּלֵיהָ וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת.
ט וְאֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת כָּל כְּלָיו וְאֶת הַכִּיּוֹר וְאֶת כְּנֹו.
י וְאֶת בְּגָדֵי הַשָּׂרָד וְאֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן.
יא וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים לְקַדֵּשׁ כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ יַעֲשׂוּ.
יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.
יג וְאִתָּה דִבַּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת שַׁבָּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם.
יד וְשִׁמְרַתֶּם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִחֻלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָּל הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה וּנְכַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמִּיהָ.
טו שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבְּתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כָּל הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת.
טז וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֶם בְּרִית עוֹלָם.
יז בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם

observe the Shabbat throughout their generations, for an eternal Brit. 17 It is a sign between Me and B'nei Yisra'el forever; for in six days יהוה made the heavens and the earth, and on the seventh day He ceased from work, and rested'." 18 And He gave unto Moshe, when He had made an end of speaking with him upon Har Sinai, the two Lukhot HaEdut, lukhot of stone, written with the finger of Elohim.

הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹשׁ.

יח וַיִּתֵּן אֶל מֹשֶׁה כְּכֹלֹתוֹ לְדַבֵּר אֵתוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת לַחַת אֲבָן כְּתוּבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים.

Shemot Chapter 32

1 And when the people saw that Moshe delayed to come down from the mount, the people gathered themselves together unto Aharon, and said unto him, "Up, make us a god who shall go before us; for as for this Moshe, the man that brought us up out of the land of Mitzrayim, we know not what is become of him." 2 And Aharon said unto them, "Break off the golden rings, which are in the ears of your wives, of your sons, and of your daughters, and bring them unto me." 3 And all the people broke off the golden rings which were in their ears, and brought them unto Aharon. 4 And he received it at their hand, and fashioned it with an engraving tool, and made it a molten calf; and they said, "This is your Elohim, O Yisra'el, which brought you up out of the land of Mitzrayim." 5 And when Aharon saw this, he built a Mizbe'akh before it; and Aharon made proclamation, and said, "Tomorrow shall be a feast to יהוה." 6 And they rose up early on the morrow, and offered burnt offerings, and brought peace offerings; and the people sat down to eat and to drink, and rose up to make merry. 7 And יהוה spoke unto Moshe, "Go, get yourself down; for your people, that you brought up out of the land of Mitzrayim, have dealt corruptly; 8 they have turned aside quickly out of the way which I commanded them; they have made them a molten calf, and have worshipped it, and have sacrificed unto it, and said, 'This is your Elohim, O Yisra'el, which brought you up out of the land of Mitzrayim!'" 9 And יהוה said unto Moshe, "I have seen this people, and, behold, it is a stiffnecked people. 10 Now therefore let Me alone, that My wrath may wax hot against them, and that I may consume them; and I will make of you a great nation." 11 And Moshe besought יהוה his Elohim, and said, "

שמות פרק לב

א וַיֵּרָא הָעָם כִּי בִשְׁשׁ מִשָּׁה לָרְדַת מִן הָהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מָה הָיָה לוֹ. ב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַהֲרֹן פָּרְקוּ נְזָמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהֵבִיאוּ אֵלַי. ג וַיִּתְּפְרוּ כָּל הָעָם אֶת נְזָמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיְבִיאוּ אֶל אַהֲרֹן. ד וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיַּצַּר אֹתוֹ בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֹל מִסָּכָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹדְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. ה וַיֵּרָא אַהֲרֹן וַיְבִן מִזְבֵּחַ לִפְנֵי וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חַג לַיהוָה מָחָר. ו וַיִּשְׁכִּימוּ מִמַּחֲרָת וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּגְשׁוּ שְׁלָמִים וַיֹּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וּשְׁתוּ וַיִּקְמוּ לַצַּחֲקִים. ז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּךְ רֵד כִּי שַׁחַת עַמְּךָ אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. ח סְרוּ מֵהָר מִן הַדָּרָךְ אֲשֶׁר צִוִּיתֶם עֲשׂוּ לָהֶם עֵגֹל מִסָּכָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וַיִּזְבְּחוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹדְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רְאִיתִי אֶת הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם קִשָּׁה עֲרֵף הוּא. י וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִי וַיִּחַר אַפִּי בָהֶם וְאֶכְלֶם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גְדוֹל. יא וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהֵיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יַחַרֶּה אַפְּךָ בְּעַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבְיַד חֲזָקָה. יב לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לְהַרְגֵם אֹתָם בְּהָרִים וּלְכַלְתֵּם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנַּחֶם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ. יג זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרִבָּה אֶת זַרְעֶכֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר

יהוה , why does Your wrath wax hot against Your people, that You have brought forth out of the land of Mitzrayim with great power and with a mighty hand?
12 Why should Mitzrayim speak, saying, 'For evil did He bring them forth, to slay them in the mountains, and to consume them from the face of the earth?' Turn from Your fierce wrath, and relent of this evil against Your people.
13 Remember Avraham, Yitz'khak, and Yisra'el, Your servants, to whom You did swear by Your own self, and said unto them: 'I will multiply your seed as the stars of heaven, and all this land that I have spoken of will I give unto your seed, and they shall inherit it forever.'
14 And יהוה relented of the evil which He said He would do unto His people.
15 And Moshe turned, and went down from the mount, with the two Lukhot HaEdut in his hand; lukhot that were written on both their sides; on the one side and on the other were they written.
16 And the lukhot were the work of Elohim, and the writing was the writing of Elohim, engraved upon the lukhot.
17 And when Yehoshua heard the noise of the people as they shouted, he said unto Moshe, "There is a noise of war in the camp."
18 And he said, "It is not the voice of them that shout for mastery, neither is it the voice of them that cry for being overcome, but the noise of them that sing do I hear."
19 And it came to pass, as soon as he came nigh unto the camp, that he saw the calf and the dancing; and Moshe's anger waxed hot, and he cast the lukhot out of his hands, and broke them beneath the mount.
20 And he took the calf which they had made, and burnt it with fire, and ground it to powder, and strewed it upon the water, and made B'nei Yisra'el drink of it.
21 And Moshe said unto Aharon, "What did this people do unto you, that you have brought a great sin upon them?"
22 And Aharon said, "Let not the anger of my Adon wax hot; you know the people, that they are set on evil."
23 So they said unto me, 'Make us a god, which shall go before us; for as for this Moshe, the man that brought us up out of the land of Mitzrayim, we know not what is become of him.'
24 And I said unto them, 'Whoever has any gold, let them break it off;' so they gave it to me; and I cast it into the fire, and there came out this calf."
25 And when Moshe saw that the people were broken loose, for Aharon had let them loose for a

אמרתִי אֶתְּךָ לְזַרְעֲכֶם וְנָחֳלוּ לְעַלְמֵי יָד וַיִּנָּחֵם יְהוָה עַל הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבַּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ.
טו וַיִּפֶן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת בְּיָדוֹ לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים.
טז וְהַלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה וְהַמְּכָתֵב מְכָתֵב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל הַלַּחַת.
יז וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת קוֹל הָעָם בֹּרְעָה וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה.
יח וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוּת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוּת חֲלוּשָׁה קוֹל עֲנוּת אֲנָכִי שָׁמַע.
יט וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל הַמַּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת הָעֵגֶל וּמַחֲלַת וַיַּחַר אָף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת הַלַּחַת וַיִּשְׂבֵר אֹתָם תַּחַת הָהָר.
כ וַיִּקַּח אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר דָּק וַיִּזֶר עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשְׁקֵךְ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
כא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן מָה עָשִׂה לָּךְ הָעָם הַזֶּה כִּי הִבֵּאתָ עָלָיו חֲטָאָה גְדוֹלָה.
כב וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֵל יַחַר אָף אֲדֹנָי אֵתָּה יִדְעָתָ אֶת הָעָם כִּי בָרַע הוּא.
כג וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֵעֲלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יִדְעֵנוּ מָה הָיָה לוֹ. כִּד וַאֲמַר לָהֶם לְמִי זֶהב הַתְּפָרְקוּ וַיִּתְּנוּ לִי וְאִשְׁלַכְהוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה.
כה וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת הָעָם כִּי פָרַע הוּא כִּי פָרַעַה אַהֲרֹן לְשִׁמְצָה בְּקִמְיָהֶם.
כו וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לִיהוּה אֵלָי וַיֵּאֲסֹפוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי לְוִי.
כז וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ חֲרָבוֹ עַל יָרְכוֹ עֲבְרוּ וּשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לְשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה וְהָרְגוּ אִישׁ אֶת אָחִיו וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת קָרְבוֹ.
כח וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי לְוִי כַּדְּבַר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפֵי אִישׁ.
כט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֵלֹאז וַיִּדְכֶם הַיּוֹם לִיהוּה כִּי אִישׁ בָּבְנוּ וּבְאָחִיו וְלָתַת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה.
ל וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדוֹלָה וְעַתָּה אֲעִלֶּה אֶל יְהוָה אוֹלִי אֲכַפְּרָה בְּעַד חֲטָאתְכֶם.
לא וַיִּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנָא חֲטָא הָעָם

derision among their enemies, 26 then Moshe stood in the gate of the camp, and said, "whoever is on the side of יהוה , let him come unto me." And all the sons of Levi gathered themselves together unto him. 27 And he said unto them, "Thus says יהוה Elohei Yisra'el: 'Put on every man his sword upon his thigh, and go to and fro from gate to gate throughout the camp, and slay every man his brother, and every man his companion, and every man his neighbor.'" 28 And the sons of Levi did according to the word of Moshe; and there fell of the people that day about three thousand men. 29 And Moshe said, "Consecrate yourselves today to יהוה , for every man has been against his son and against his brother; that He may also bestow upon you a blessing this day." 30 And it came to pass on the morrow, that Moshe said unto the people, "You have sinned a great sin; and now I will go up unto יהוה , perhaps I shall make atonement for your sin." 31 And Moshe returned unto יהוה , and said, "Oh, this people have sinned a great sin, and have made them a god of gold. 32 Yet now, if You will forgive their sin; and if not, blot me, I pray, out of Your book which You have written." 33 And יהוה said unto Moshe, "whoever has sinned against Me, him will I blot out of My book. 34 And now go, lead the people unto the place of which I have spoken unto you; behold, My Malakh shall go before you; nevertheless in the day when I visit, I will visit their sin upon them." 35 And יהוה smote the people, because they made the calf, which Aharon made.

הַזֶּה חֲטָאָה גְדוֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב.
 לֵב וַעֲתָה אִם תִּשָּׂא חֲטָאתָם וְאִם אֵין מַחֲנֵי נָא
 מִסַּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ.
 לָג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חֲטָא לִי
 אֶמְחֶנּוּ מִסַּפְרִי.
 לָד וַעֲתָה לֵךְ נַחֵה אֶת הָעָם אֶל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ
 הִנֵּה מִלְאֲכֵי יְלֶדְךָ לִפְנֵיךָ וּבְיוֹם פְּקֻדֵי וּפְקֻדֹתַי
 עֲלֵהֶם חֲטָאתָם.
 לָה וַיִּגַּף יְהוָה אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֱהָרֹן.

Shemot Chapter 33

1 And יהוה spoke unto Moshe, "Depart, go up from here, you and the people that you have brought up out of the land of Mitzrayim, unto the land of which I swore unto Avraham, to Yitz'khak, and to Ya'akov, saying, 'Unto your seed will I give it, 2 and I will send My Malakh before you; and I will drive out the Kena'ani, the Emori, and the Khiti, and the Perizi, the Khivi, and the Yevusi, 3 unto a land flowing with milk and honey'; for I will not go up in the midst of you; for you are a stiffnecked people; lest I consume you in the way." 4 And when the people heard these evil tidings, they mourned; and no man did put on him his

שמות פרק לג

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֵה מִזֶּה אֶתָּה וְהָעָם
 אֲשֶׁר הֵעֲלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ
 אֶתְנַנֶּה.
 ב וּשְׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ מִלְאָךְ וַיִּגְרֹשׁוּנִי אֶת הַכְּנַעֲנִי
 הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי.
 ג אֶל אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ
 כִּי עַם קָשֶׁה עֲרֹף אֶתָּה פֹן אֶכְלָד בְּדַרְדָּר.
 ד וַיִּשְׁמַע הָעָם אֶת הַדְּבַר הָרַע הַזֶּה וַיִּתְאַבְּלוּ וְלֹא
 שָׁתוּ אִישׁ עֵדִיו עֲלָיו.
 ה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אַתֶּם עַם קָשֶׁה עֲרֹף רַגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ

ornaments. 5 And יהוה said unto Moshe, "Say unto B'nei Yisra'el, 'You are a stiffnecked people; if I go up into the midst of you for one moment, I shall consume you; therefore now put off your ornaments from you, that I may know what to do unto you'." 6 And B'nei Yisra'el stripped themselves of their ornaments from mount Khorev onward.

7 Now Moshe used to take the tent and to pitch it without the camp, afar off from the camp; and he called it the Ohel Mo'ed. And it came to pass, that every one that sought יהוה went out unto the Ohel Mo'ed, which was without the camp. 8 And it came to pass, when Moshe went out unto the Ohel Mo'ed, that all the people rose up, and stood, every man at his tent door, and looked after Moshe, until he was gone into the Ohel Mo'ed. 9 And it came to pass, when Moshe entered into the Ohel Mo'ed, the pillar of cloud descended, and stood at the door of the Ohel Mo'ed; and יהוה spoke with Moshe. 10 And when all the people saw the pillar of cloud stand at the door of the Ohel Mo'ed, all the people rose up and worshipped, every man at his tent door. 11 And יהוה spoke unto Moshe face to face, as a man speaks unto his friend. And he would return into the camp; but his minister, Yehoshua Bin Nun, a young man, departed not out of the Ohel.

12 And Moshe said unto יהוה, "See, You say unto me, 'Bring up this people;' and You have not let me know whom You will send with me. Yet You have said, 'I know you by name, and you have also found grace in My sight.'" 13 Now therefore, I pray, if I have found grace in Your sight, show me now Your ways, that I may know You, to the end that I may find grace in Your sight; and consider that this nation is Your people." 14 And He said, "My Presence shall go with you, and I will give you rest." 15 And he said unto Him, "If Your Presence does not go with me, do not carry us up from here. 16 For how shall it now be known that I have found grace in Your sight, I and Your people? Is it not in that You go with us, so that we are distinguished, I and Your people, from all the people that are upon the face of the earth?"

17 And יהוה said unto Moshe, "I will do this thing also that you have spoken, for you have found grace in My sight, and I know you by name." 18 And he said,

וְכָל־יְתִידָךְ וְעֵתָהּ הוֹרֵד עֲדֶיךָ מֵעֲלֶיךָ וְאֲדַעְתָּהּ מִן־אֲעֻשָׂה לָךְ.

ו וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדָיִם מִהֵרָ חוֹרֵב.
ז וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת הָאֹהֶל וְנָטָה לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק מִן הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל מִבְקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה.

ח וְהָיָה כִּצְאֹת מֹשֶׁה אֶל הָאֹהֶל יָקוּמוּ כָּל הָעָם וְנִצְבּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד בֹּאוֹ הָאֹהֶלָה.

ט וְהָיָה כִּבְאֹ מֹשֶׁה הָאֹהֶלָה יֵרֵד עִמּוֹד הָעֵנָן וְעִמְדַת פֶּתַח הָאֹהֶל וְדִבֶּר עִם מֹשֶׁה.

י וַרְאָה כָּל הָעָם אֶת עִמּוֹד הָעֵנָן עִמְדַת פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ.
יא וְדִבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה פָּנִים אֶל פָּנִים כֹּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וּשְׁבֹ אֶל הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֵׁעַ בֶּן נּוּן נָעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל.

יב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה רְאֵה אֶתָּה אֹמֵר אֵלַי הֵעַל אֶת הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אֹמְרָת יְדַעְתִּיךָ בְּשֵׁם וְגַם מִצְאָתָהּ חֵן בְּעֵינַי.

יג וְעֵתָּה אִם נָא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת דְּרָכְךָ וְאֲדַעְךָ לְמַעַן אֲמַצָּא חֵן בְּעֵינֶיךָ וְרְאֵה כִּי עֲמָדָה גִּבּוֹרֵי הַזֶּה.

יד וַיֹּאמֶר פָּנֵי יִלְכוּ וְהִנַּחְתִּי לָךְ.

טו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם אֵין פָּנֶיךָ הַלְכִים אֶל תִּעֲלֶנּוּ מִזֶּה.

טז וּבִמָּה יוֹדַע אֲפּוֹא כִּי מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעֲמָדָה הַלּוֹא בְּלִכְתֶּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעֲמָדָה מִכָּל הָעָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה.

יז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה גַם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעֻשֶׂה כִּי מִצְאָתָהּ חֵן בְּעֵינֵי וְאֲדַעְךָ בְּשֵׁם.
יח וַיֹּאמֶר הֲרֹאֲנִי נָא אֶת כְּבֹדְךָ.

יט וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲעֹבִיר כָּל טוֹבִי עַל פָּנֶיךָ וְקִרְאָתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחִנַּתִּי אֶת אֲשֶׁר אַחַן וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם.

כ וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת פָּנַי כִּי לֹא יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי.

כא וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מְקוֹם אֶתִּי וְנִצַּבְתָּ עַל הַצּוּר כַּב וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשִׁמְתִיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשִׁכַּתִּי כְּפִי עֲלֶיךָ עַד עֲבָרִי.

כג וְהִסְרֵתִי אֶת כְּפִי וְרִאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וּפְנֵי לֹא יִרְאוּ.

"Show me, I pray, Your Kavod." 19 And He said, "I will make all My goodness pass before you, and will proclaim the Name of יהוה before you; and I will be gracious to whom I will be gracious, and will show mercy on whom I will show mercy." 20 And He said, "You cannot see My face, for a man shall not see Me and live." 21 And יהוה said, "Behold, there is a place by Me, and you shall stand upon the rock. 22 And it shall come to pass, while My Kavod passes by, that I will put you in a cleft of the rock, and will cover you with My hand until I have passed by. 23 And I will take away My hand, and you shall see My back; but My face shall not be seen."

Shemot Chapter 34

1 And יהוה said unto Moshe, "Hew out two lukhot of stone like unto the first; and I will write upon the lukhot the words that were on the first lukhot, which you did break. 2 And be ready by the morning, and come up in the morning unto Har Sinai, and present yourself there to Me on the top of the mount. 3 And no man shall come up with you, neither let any man be seen throughout all the mount; neither let the flocks nor herds feed before that mount." 4 And he hewed two lukhot of stone like unto the first; and Moshe rose up early in the morning, and went up unto Har Sinai, as יהוה had commanded him, and took in his hand two lukhot of stone.

5 And יהוה descended in the cloud, and stood with him there, and proclaimed the Name of יהוה . And6 יהוה passed by before him, and proclaimed,

" El, merciful and gracious, longsuffering, and abundant in compassion and truth; 7 guardian of compassion unto the thousandth generation; forgiving iniquity, and transgression, and sin, and pardoning; and that will by no means pardon the guilty; visiting the iniquity of the fathers upon the children, and upon the children's children, unto the third and unto the fourth generation."

8 And Moshe made haste, and bowed his head toward the earth, and worshipped. 9 And he said, "If now I

שמות פרק לד

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה פְּסֹל לְךָ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשֹׁנִים וְכַתְּבֵתִי עַל הַלַּחַת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלַּחַת הָרֵאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ.

ב וְהָיָה נִכוּן לִבְקֹר וְעֲלִיתָ בְּבִקְרָא אֶל הָרַ סִּינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל רֹאשׁ הָהָר.

ג וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם אִישׁ אֶל יְרֵא בְּכָל הָהָר גַּם הַצֹּאן וְהַבְּקָר אֶל יְרַעוּ אֶל מֹול הָהָר הַהוּא.

ד וַיִּפְסֹל שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשֹׁנִים וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בְּבִקְרָא וַיַּעַל אֶל הָרַ סִּינַי כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים.

ה וַיֵּרֵד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה .

ו וַיַּעֲבֵר יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא,

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת.

ז נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים.

ח וימהר משה ויקד ארצה וישתחו.

ט ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו.

י ויאמר הנה אנכי ברית ברית נגד כל עמך

have found grace in Your sight, O Adonai, let יהוה , I pray, go in the midst of us; for it is a stiffnecked people; and pardon our iniquity and our sin, and take us for Your inheritance." 10 And He said, "Behold, I make a Brit; before all your people I will do marvels, such as have not been wrought in all the earth, nor in any nation; and all the people among which you are shall see the work of יהוה that I am about to do with you, that it is tremendous. 11 Observe that which I am commanding you this day; behold, I am driving out before you the Emori, and the Kena'ani, and the Khiti, and the Perizi, and the Khivi, and the Yevusi. 12 Take heed to yourself, lest you make a covenant with the inhabitants of the land where you go, lest they be for a snare in the midst of you. 13 But you shall break down their altars, and dash in pieces their pillars, and you shall cut down their Asherim. 14 For you shall bow down to no other gods; for יהוה , whose name is Jealous, is El Kanah; 15 lest you make a covenant with the inhabitants of the land, and they go astray after their gods, and do sacrifice unto their gods, and they call you, and you eat of their sacrifice; 16 and you take of their daughters unto your sons, and their daughters go astray after their gods, and make your sons go astray after their gods. 17 You shall make no molten gods.

18 "Khag HaMatzot shall you keep. Seven days you shall eat matzot, as I commanded you, at the time appointed in the Khodesh of the aviv, for in the Khodesh of the aviv you came out from Mitzrayim. 19 All that opens the womb is Mine; and of all your cattle you shall consecrate the males, the firstlings of ox and sheep. 20 And the firstling of a donkey you shall redeem with a lamb; and if you will not redeem it, then you shall break its neck. All the firstborn of your sons you shall redeem. And none shall appear before Me empty. 21 Six days you shall work, but on the seventh day you shall rest; in plowing time and in harvest you shall rest. 22 And you shall observe Khag Shavu'ot, even of the Bikkurim of wheat harvest, and Khag HaAsif at the turn of the year. 23 Three times in the year shall all your males appear before Adon יהוה Elohei Yisra'el. 24 For I will cast out nations before you, and enlarge your borders; neither shall any man covet your land, when you go up to appear before יהוה

אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרְאוּ בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל הָעָם אֲשֶׁר אִתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ. יֹא שְׁמַר לְךָ אֶת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם הַנִּנְי גְּרֵשׁ מִפְּנֵיךָ אֶת הָאֲמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִי וְהַחִי וְהַיְבוּסִי.

יב השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך.

יג כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשבֵּרֶן ואת אשריו תכרתון.

יד כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא.

טו פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו.

טז ולקחת מבנותיו לבניך וזנו בנותיו אחרי אלהיהן וזנו את בניך אחרי אלהיהן. יזאלהי מסכה לא תעשה לך.

יח את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים.

יט כל פטר רחם לי וכל מקנה תזכר פטר שזר ושה.

כ ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם.

כא ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בקריש ובקציר תשבת.

כב וזג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וזג האסיף תקופת השנה.

כג שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל.

כד כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה.

כה לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילזן לבקר זבח חג הפסח.

כו ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו.

כז ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתתי אתך ברית

your Elohim three times in the year. 25 You shall not offer the blood of My sacrifice with khameitz; neither shall the sacrifice of the feast of the Pesakh be left unto the morning. 26 The choicest first-fruits of your land you shall bring unto Beit Eloheikha. You shall not seethe a kid in its mother's milk."

27 And יהוה said unto Moshe, "Write these words, for after the tenor of these words I have made a Brit with you and with Yisra'el." 28 And he was there with יהוה forty days and forty nights; he did neither eat bread, nor drink water. And he wrote upon the lukhot the words of the Brit, the Ten D'varim.

29 And it came to pass, when Moshe came down from Har Sinai with the two Lukhot HaEdut in Moshe's hand, when he came down from the mount, that Moshe knew not that the skin of his face sent forth beams while He talked with him. 30 And when Aharon and all B'nei Yisra'el saw Moshe, behold, the skin of his face sent forth beams; and they were afraid to come hear him. 31 And Moshe called unto them; and Aharon and all the rulers of the assembly returned unto him; and Moshe spoke to them. 32 And afterward all B'nei Yisra'el came near, and he gave them in commandment all that יהוה had spoken with him in Har Sinai. 33 And when Moshe had done speaking with them, he put a veil on his face. 34 But when Moshe went in before יהוה that He might speak with him, he took the veil off, until he came out; and he came out and spoke unto B'nei Yisra'el that which he was commanded. 35 And B'nei Yisra'el saw the face of Moshe, that the skin of Moshe's face sent forth beams; and Moshe put the veil back upon his face, until he went in to speak with Him.

וְאֵת יִשְׂרָאֵל.
כַּח וַיְהִי שָׁם עִם יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל
הַלְחָת אֵת דְּבַרֵי הַבְּרִית עֲשֻׂרַת הַדְּבָרִים.
כֵּט וַיְהִי בְרִדְתָּ מֹשֶׁה מֵהָר סִינַי וּשְׁנַי לַחַת הָעֵדֻת
בְּיַד מֹשֶׁה בְרִדְתּוֹ מִן הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן
עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אֹתוֹ.
ל וַיֵּרָא אֶהָרֶן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן
עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגִּשְׁתֵּי אֱלֹוִי.
לֹא וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מֹשֶׁה וַיֵּשְׁבוּ אֵלָיו אֶהָרֶן וְכָל
הַנְּשָׂאִים בְּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם.
לִב וְאַחֲרָי כֵּן נִגְשׂוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוּם אֵת כָּל
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֹתוֹ בְּהָר סִינַי.
לג וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אֹתָם וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מַסְוָה.
לד וּבָבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אֹתוֹ יָסִיר אֵת
הַמַּסְוָה עַד צֵאתוֹ וַיִּצָּא וַדַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת
אֲשֶׁר יִצְוָה.
לה וַרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר
פָּנָי מֹשֶׁה וְהִשִּׁיב מֹשֶׁה אֵת הַמַּסְוָה עַל פָּנָיו עַד
בֹּאוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ.

חַפְטָרָה

Melakhim Alef Chapter 18

1 And it came to pass after many days, that the D'var יהוה came to Eli-Yahu in the third year, saying, "Go, show yourself unto Akhav, and I will send rain upon the land." 2 And Eli-Yahu went to show himself unto Akhav. And the famine was sore in Shomron. 3 And Akhav called Ovad-Yahu, who was over the household.

מְלָכִים א פרק יח
א וַיְהִי יָמִים רַבִּים וַדַּבֵּר יְהוָה הָיָה אֶל אֱלִיָּהוּ
בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר: לֵךְ הֲרֵאָה אֶל אַחְזָב
וְאַתְנֶה מָטָר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה.
ב וַיֵּלֶךְ אֱלִיָּהוּ לְהֲרָאוֹת אֶל אַחְזָב; וְהֲרָעַב חֶזֶק
בְּשֹׁמְרוֹן.

Now Ovad-Yahu feared יהוה greatly; 4 for it was so, when Izavel cut off the Nevi'im of יהוה , that Ovad-Yahu took a hundred Nevi'im, and hid them fifty in a cave, and fed them with bread and water.

5 And Akhav said unto Ovad-Yahu, "Go through the land, unto all the springs of water, and unto all the brooks; perhaps we may find grass and save the horses and mules alive, that we lose not all the beasts." 6 So they divided the land between them to pass throughout it: Akhav went one way by himself, and Ovad-Yahu went another way by himself. 7 And as Ovad-Yahu was in the way, behold, Eli-Yahu met him; and he knew him, and fell on his face, and said, "Is it you, my Adon Eli-Yahu?" 8 And he answered him, "It is I; go, tell your Adon, 'Behold, Eli-Yahu is here'." 9 And he said, "Wherein have I sinned, that you would deliver your servant into the hand of Akhav, to slay me?" 10 As יהוה your Elohim lives, there is no nation or kingdom where my Adon has not sent to seek you; and when they said, 'He is not here', he took an oath of the kingdom and nation, that they found you not. 11 And now you say, 'Go, tell your Adon, 'Behold, Eli-Yahu is here'.' 12 And it will come to pass, as soon as I am gone from you, that the Ru'akh יהוה will carry you where I know not; and so when I come and tell Akhav, and he cannot find you, he will slay me; but I your servant fear יהוה from my youth. 13 Was it not told my Adon what I did when Izavel slew the Nevi'im of יהוה , how I hid a hundred men of the Nevi'im of יהוה by fifty in a cave, and fed them with bread and water? 14 And now you say, 'Go, tell your Adon, 'Behold, Eli-Yahu is here';' and he will slay me." 15 And Eli-Yahu said, "As יהוה Tzeva'ot lives, before whom I stand, I will surely show myself unto him today."

16 So Ovad-Yahu went to meet Akhav, and told him; and Akhav went to meet Eli-Yahu. 17 And it came to pass, when Akhav saw Eli-Yahu, that Akhav said unto him, "Is it you, you troubler of Yisra'el?" 18 And he answered, "I have not troubled Yisra'el; but you, and your father's house, in that you have forsaken the Mitzvot of יהוה , and you have followed the Ba'alim. 19 Now therefore send, and gather to me all Yisra'el unto Har Karmel, and the prophets of Ba'al four hundred and fifty, and the prophets of the Asherah four hundred, that eat at Izavel's table." 20 And Akhav sent

ג וַיִּקְרָא אַחָאָב אֶל עַבְדֵי־יְהוָה אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת. וְעַבְדֵי־יְהוָה הָיָה יָרֵא אֶת יְהוָה מְאֹד.
ד וַיְהִי בַּהֲכָרִית אִיזָבֵל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה; וַיִּקַּח עַבְדֵי־יְהוָה מֵאָה נְבִיאִים וַיַּחְבִּיֵאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְעָרָה וּכְלֻפְלָם לֶחֶם וּמַיִם.
ה וַיֹּאמֶר אַחָאָב אֶל עַבְדֵי־יְהוָה לֵךְ בְּאַרְץ אֵל כָּל מַעֲיְנֵי הַמַּיִם וְאֵל כָּל הַנְּחָלִים; אוּלַי נִמְצָא חֲצִיר וְנַחְיָה סוּס וּפָרָד וְלוֹא נִכְרִית מִהַבְּהֵמָה.
ו וַיַּחֲלְקוּ לָהֶם אֶת הָאָרֶץ לְעֵבֶר בָּה: אַחָאָב הָלַךְ בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבַדּוֹ וְעַבְדֵי־יְהוָה הָלַךְ בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבַדּוֹ.
ז וַיְהִי עַבְדֵי־יְהוָה בְּדֶרֶךְ וַהֲנִיחָה אֵלָיְהוּ לְקִרְאָתוֹ; וַיִּכְרְהוּ וַיִּפֹּל עַל פָּנָיו וַיֹּאמֶר הַאֲתָה זֶה אֲדֹנָי אֵלָיְהוּ.
ח וַיֹּאמֶר לוֹ אָנֹכִי; לֵךְ אָמַר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלָיְהוּ.
ט וַיֹּאמֶר מָה חֲטָאתִי: כִּי אַתָּה נָתַן אֶת עַבְדְּךָ בְּיַד אַחָאָב לְהַמִּיתָנִי.
י חִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם יֵשׁ גּוֹי וּמַמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא שָׁלַח אֲדֹנָי שָׁם לְבַקֶּשְׁךָ וְאָמְרוּ אֵין; וְהַשְׁבִּיעַ אֶת הַמַּמְלָכָה וְאֶת הַגּוֹי כִּי לֹא יִמְצְאוּכָה.
יא וְעַתָּה אַתָּה אָמַר: לֵךְ אָמַר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלָיְהוּ.
יב וְהָיָה אָנֹכִי אֵלַיךְ מֵאֲתָךְ וְרוּחַ יְהוָה יִשְׁאָף עַל אֲשֶׁר לֹא אֲדַע וּבְאֵתִי לְהַגִּיד לְאַחָאָב וְלֹא יִמְצְאוּךָ וְהִרְגָנִי; וְעַבְדְּךָ יָרֵא אֶת יְהוָה מִנְעָרִי.
יג הֲלֹא הִגַּד לְאֲדֹנָי אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בַּהֲרֹג אִיזָבֵל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה; וְאַחָאָב מִנְבִיאֵי יְהוָה מֵאָה אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְעָרָה וְאֶכְלֻפְלָם לֶחֶם וּמַיִם.
יד וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לֵךְ אָמַר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלָיְהוּ; וְהִרְגָנִי.
טו וַיֹּאמֶר אֵלָיְהוּ חִי יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עִמָּדְתִּי לִפְנֵינוּ: כִּי הַיּוֹם אֲרָאָה אֵלָיו.
טז וַיֵּלֶךְ עַבְדֵי־יְהוָה לְקִרְאָת אַחָאָב וַיִּגַּד לוֹ; וַיֵּלֶךְ אַחָאָב לְקִרְאָת אֵלָיְהוּ.
יז וַיְהִי כִּרְאוֹת אַחָאָב אֶת אֵלָיְהוּ; וַיֹּאמֶר אַחָאָב אֵלָיו הַאֲתָה זֶה עֹכֵר יִשְׂרָאֵל.
יח וַיֹּאמֶר לֹא עֹכְרִיתִי אֶת יִשְׂרָאֵל כִּי אִם אַתָּה וּבֵית אָבִיךָ בְּעִזְבוֹכֶם אֶת מִצְוֹת יְהוָה וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי הַבְּעֻלִים.
יט וְעַתָּה שָׁלַח קִבֹּץ אֵלַי אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל אֵל הַר הַכַּרְמֶל; וְאֶת נְבִיאֵי הַבְּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים וְנְבִיאֵי הָאֲשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֲכָלִי שֶׁלֶחַן אִיזָבֵל.

unto all the B'nei Yisra'el, and gathered the prophets together unto Har Karmel. 21 And Eli-Yahu came near unto all the people, and said, "How long will you halt between two opinions? If יהוה is Elohim, follow Him; but if Ba'al is, follow him." And the people answered him not a word. 22 Then said Eli-Yahu unto the people, "I, even I only, am left a Navi of יהוה ; but Ba'al's prophets are four hundred and fifty men. 23 Let them therefore give us two bullocks; and let them choose one bullock for themselves, and cut it in pieces, and lay it on the wood, and put no fire under it; and I will dress the other bullock, and lay it on the wood, and put no fire under it. 24 And you, call on the name of your god, and I will call on the Name of יהוה ; and the Elohim that answers by fire, let him be Elohim." And all the people answered and said, "It is well spoken." 25 And Eli-Yahu said unto the prophets of Ba'al, "Choose you one bullock for yourselves, and dress it first; for you are many; and call on the name of your god, but put no fire under it." 26 And they took the bullock which was given them, and they dressed it, and called on the name of Ba'al from morning even until noon, saying, "O Ba'al, answer us." But there was no voice, nor any that answered. And they danced in halting wise about the altar which was made. 27 And it came to pass at noon, that Eli-Yahu mocked them, and said, "Cry aloud; for he is a god; either he is musing, or he is gone aside, or he is in a journey, or perhaps he sleeps, and must be awakened." 28 And they cried aloud, and cut themselves after their manner with swords and lances, till the blood gushed out upon them. 29 And it was so, when midday was past, that they prophesied until the time of the offering of the evening offering; but their was neither voice, nor any to answer, nor any that regarded. 30 And Eli-Yahu said unto all the people, "Come near unto me." And all the people came near unto him. And he repaired the Mizbe'akh of יהוה that was thrown down. 31 And Eli-Yahu took twelve stones, according to the number of the tribes of the sons of Ya'akov, unto whom the D'var יהוה came, saying, "Yisra'el shall be your name." 32 And with the stones he built a Mizbe'akh in the Name of יהוה ; and he made a trench about the Mizbe'akh, as great as would contain two measures of seed. 33 And he put the wood in order, and cut the bullock in pieces,

כ וישלח אחאב בכל בני ישראל; ויקבץ את הנביאים אל הר הפרמל.
כא ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו; ולא ענו העם אתו דבר.
כב ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי; ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש.
כג ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחיו וישימו על העצים ואש לא ישימו; ואני אעשה את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים.
כד וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים.
כה ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר.
כז ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים; וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו.
כח ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה; ויפסחו על המזבח אשר עשה.
כט ויהי בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא פי שיח וכי שיג לו וכי דרד לו; אולי ישן הוא ויקץ.
ל א ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטים בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם.
לב ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה; ואין קול ואין ענה ואין קשב.
לג ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו; וירפא את מזבח יהוה ההרוס.
לד ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמשפר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמה.
לה ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה ; ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח.
לו ויערף את העצים; וינתח את הפר וישם על העצים.
לז ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים; ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו.

and laid it on the wood. 34 And he said, "Fill four jars with water, and pour it on the Olah, and on the wood." And he said, "Do it the second time." And they did it the second time. And he said, "Do it the third time." And they did it the third time. 35 And the water ran round about the Mizbe'akh; and he filled the trench also with water. 36 And it came to pass at the time of the offering of the evening offering, that Eli-Yahu HaNavi came near, and said, "O יהוה , Elohim of Avraham, Yitz'khak, and of Yisra'el, let it be known this day that You are Elohim in Yisra'el, and that I am Your servant, and that I have done all these things at Your D'varim. 37 Hear me, O יהוה , hear me, that this people may know that You, יהוה , are Elohim, for You did turn their heart backward." 38 Then the fire of יהוה fell and consumed the Olah, and the wood, and the stones, and the dust, and licked up the water that was in the trench. 39 And when all the people saw it, they fell on their faces; and they said, " יהוה , He is Elohim; יהוה , He is Elohim."

לה וילכו המים סביב למזבח; וגם את התעלה מלא מים.
 לו ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך; ובדברך (ובדברך) עשיתי את כל הדברים האלה.
 לז ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה האלהים; ואתה הסבת את לבם אחרנית.
 לח ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר; ואת המים אשר בתעלה לחכה.
 לט וירא כל העם ויפלו על פניהם; ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים.

תועטזא

Tehillah (Psalm) 75

1 For the Leader; Al Tashkhet. A Mizmor of Asaf; a Song.
 2 We give thanks unto You, O Elohim, we give thanks, and Your Name is near; men tell of Your wondrous works.
 3 "When I take the Mo'ed, I Myself will judge with equity.
 4 When the earth and all the inhabitants thereof are dissolved, I Myself establish the pillars of it." Selah.
 5 I say unto the arrogant, "Deal not arrogantly"; and to the wicked, "Lift not up the horn."
 6 Lift not up your horn on high; speak not insolence with a haughty neck.
 7 For neither from the east, nor from the west, nor yet from the wilderness, comes lifting up.
 8 For Elohim is judge; He puts down one, and lifts up another.
 9 For in the hand of יהוה there is a cup, with foaming wine, full of mixture, and He pours out of the same; surely the dregs thereof, all the wicked of the earth

תהלים פרק עה

א למנצח אל תשחת; מזמור לאסף שיר.
 ב הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך; ספרו נפלאותיך.
 ג כי אקח מועד; אני מישרים אשפט.
 ד נמגים ארץ וכל ישביה; אנכי תכנתי עמודיה סלה.
 ה אמרתי להוללים אל לתהו; ולרשעים אל תרימו קרן.
 ו אל תרימו למרום קרנכם; תדברו בצואר עתק.
 ז כי לא ממוצא וממערב; ולא ממדבר הרים.
 ח כי אלהים שפט; זה ישפיל וזה ירים.
 ט כי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה; אד שמריה ימצו ישתו; כל רשעי ארץ.
 י ואני אגיד לעלם; אומר להי יעקב.
 יא וכל קרני רשעים אגדע; תרוממנה קרנות צדיק.

shall drain them, and drink them.

10 But as for me, I will declare forever, I will sing praises to the Elohim of Ya'akov.

11 All the horns of the wicked also will I cut off; but the horns of a Tzadik shall be lifted up.

מַטֵּי הַחֲמִישִׁית

Matti Chapter 9

35 And Yeshua travelled in all the cities and villages, teaching in their Beit K'nessets, and declaring HaB'sorah of HaMalkhut, and healing every kind of sickness and disease.

36 When Yeshua saw the multitudes, He had compassion on them, because they were tired out and scattered, like sheep which have no shepherd. 37 So He said to His Talmidim, "The harvest is great, and the laborers are few; 38 therefore urge the owner of the harvest to bring more laborers to his harvest."

Matti Chapter 10

1 And He called His twelve Talmidim and gave them power over the unclean spirits, to cast them out, and to heal every kind of disease and sickness. 2 The names of the twelve Shlikhim are these: the first of them is Shimon who is called Kefa, and Andra'us his brother; Ya'akov Bar Zavdai, and Yokhanan his brother; 3 Filipos and Bar Talmai, T'oma and Matti the publican, Ya'akov Bar Halfai, and Levi surnamed Taddai; 4 Shimon the Kanai, and Yehudah Sekharyotah, who betrayed Him. 5 These twelve Yeshua sent out, and charged them and said, "Keep away from pagan practices, and do not enter a city of Shomron; 6 but above all, go to the sheep which are lost from Beit Yisra'el. 7 And as you go, declare and say that Malkhut HaShamayim is near. 8 Heal the sick, cleanse the lepers, cast out demons; freely you have received, freely give. 9 Do not accumulate gold, nor silver, nor brass in your purses; 10 nor a bag for the journey, nor two shirts and shoes, nor a staff; for a laborer is at least worthy of his food. 11 Whatever city or town you enter, ask who is trustworthy in it, and remain there

מתי פרק ט

לֵא וַיֵּשׁוּעַ סוּבֵב הָיָה בְּכָל הָעָרִים וּבְכַפְרִים וּמְלֻמָּד בְּבֵתֵי כְּנִסְיֹתֵיהֶם, וּמְכַרְיֵז אֶת בְּשׂוֹרַת הַמַּלְכוּת וּמְרַפֵּא אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת וְאֶת כָּל הַפְּאֻבִּים.

לֹא כְּשֶׂרָאָה יֵשׁוּעַ אֶת הַהַמּוֹנִים, רַחֵם עֲלֵיהֶם; כִּי הָיוּ יָגְעִים וְנִדְחִים כְּצֹאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֹעֶה. לֹא וְאָמַר לְתַלְמִידָיו: הַקָּצִיר רַב וְהַפּוֹעֲלִים מְעַטִּים.

לֵח לָכוּ בְּקִשׁוּ מֵאֲדוֹן הַקָּצִיר שְׂיֻצִיא פּוֹעֲלִים לְקָצְרוֹ.

מתי פרק י

א וְקָרָא לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר תַּלְמִידָיו וְנָתַן לָהֶם שְׁלֹטוֹן עַל הַרוּחֹת הַטְּמְאוֹת, לְגַרְשָׁן וּלְרַפֵּא כָּל כָּאֵב וּמַחְלָה.

ב וּשְׁמוֹת שְׁנַיִם עֶשֶׂר הַשְּׁלִיחִים אֵלֶּה הֵם: הָרֵאשׁוֹן בָּהֶם שְׁמֵעוֹן הַנִּקְרָא כִּיפָא וְאַנְדְּרֵאוֹס אָחִיו,

ג וַיַּעֲקֹב בֶּן זְבֻדִי וַיּוֹחָנָן אָחִיו, וּפִילִיפּוֹס וּבָר תַּלְמִי, וְתָאוֹמָא וּמַתִּי הַמוֹכֵס, וַיַּעֲקֹב בֶּן חַלְפָי וְלֵבִי הַמְכַנֶּה תְּדִי,

ד וְשְׁמֵעוֹן הַקְּנָאִי וַיְהוּדָה סְכַרְיֹטָה אֲשֶׁר מָסַר אוֹתוֹ.

ה אֶת שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֵלֶּה שָׁלַח יֵשׁוּעַ וְצִוָּה עֲלֵיהֶם וְאָמַר: בְּדֶרֶךְ עוֹבְדֵי הָאֱלִילִים לֹא תֵלְכוּ וְלַעִיר הַשׁוֹמְרוֹנִים לֹא תִכְנְסוּ,

ו אֲלֵא לָכוּ בְּיֹתֵר אֶל הַצֹּאן הָאוֹבְדוֹת אֲשֶׁר מִבֵּית יִשְׂרָאֵל.

ז וְכַאֲשֶׁר אַתֶּם הוֹלְכִים, הַכְרִיזוּ וְאָמְרוּ שְׁקִרְבָּה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם.

ח חוֹלִים רַפְּאוּ, וּמְצוֹרְעִים טְהַרוּ, וְשָׂדִים גָּרְשׁוּ; חֲנָם לְקַחְתֶּם, חֲנָם תִּנּוּ.

until you leave. 12 And when you enter into the house, ask for shalom for that house. 13 And if the house is worthy, your shalom shall come upon it; but if it is not worthy, your shalom shall return to you. 14 Whoever will not welcome you, and will not listen to your words, when you leave the house or the village, shake off the dust from your feet. 15 Truly I say to you that it will be easier for the land of S'dom and Amorah on Yom HaDin than for that city."

16 "Behold, I am sending you like lambs among the wolves; therefore be wise as serpents, and harmless as doves. 17 But be careful of men; for they will deliver you up to the courts, and they will scourge you in their Beit K'nessets; 18 and they will bring you before the presence of governors and kings for My sake, as a testimony to them and to the Goyim. 19 But when they deliver you up, do not worry as to how or what you will speak; for it will be given to you in that very hour what you are to speak. 20 For it is not you who speaks, but HaRu'akh of Avikhem, which speaks through you. 21 Brother will deliver up his own brother to death, and father his son; and children will rise up against their parents and put them to death. 22 And you will be hated by everybody because of My Name; but he who endures until the end shall live. 23 When they persecute you in this city, escape to another; for truly I say to you, that you shall not finish converting all the cities of Beit Yisra'el until Ben HaAdam returns. 24 No talmid is more important than his Rabbi, and no servant than his Adon. 25 It is enough for a talmid to be like his Rabbi, and for a servant to be like his Adon. If, then, they have called the Adon of the house "Ba'al Zevuv," how much more those of His household? 26 Therefore, do not be afraid of them; for there is nothing covered that will not be uncovered, and hidden that will not be known. 27 What I tell you in the dark, tell it in the daylight; and what you hear with your ears, declare on the house tops. 28 Do not be afraid of those who kill the body, but who cannot kill the nefesh; but above all, be afraid of Him who can destroy both the nefesh and the body in Gehinom. 29 Are not two sparrows sold for a penny? And yet not one of them will fall on the ground without your Father's will. 30 But so far as you are concerned, even the hairs of your head are all numbered. 31 Therefore,

ט לא תקחו זהב ולא כסף ולא נחשת
בארנקיכם;
י ולא תרמיל לדרך, ולא שתי כתנות ולא נעלים
ולא מקל, כי ראוי הפועל למחיתו.
יא ולאִיזה עיר או כפר שתכנסו, שאלו מי ראוי
בתוכם; ושם היו עד אשר תצאו משם.
יב וכאשר אתם נכנסים לבית, שאלו לשלום
הבית.
יג ואם ראוי הבית, שלומכם יבוא עליו; אך אם
אינו ראוי, שלומכם עליכם יפנה.
יד ומי שאינו מקבל אתכם ואינו שומע
לדבריכם, בעת צאתכם מן הבית או מן הכפר
ההוא, נערו את האבק מרגליכם.
טו ואמן אומר אני לכם, שלאִרץ סדום ועמורה
יהיה נוח ביום הדין יותר מאשר לעיר ההיא.

טז הנה אני שולח אתכם ככבשים בין זאבים
לכן יהיו חכמים בנחשים ותמימים כיונים.
יז והזהרו מבני אדם, כי ימסרו אתכם לבתי
המשפט, ובבתי כנסיותיהם ילקו אתכם;
יח ולפני מושלים ומלכים יביאו אתכם בגללי,
לעדות להם ולגזיזים.
יט אבל כאשר ימסרו אתכם, אל תדאגו איך או
מה תדברו; כי ינתן לכם בשעה ההיא מה
שתדברו;
כ כי לא אתם מדברים, אלא רוח אביכם
מדברת בכם.
כא וימסר אִח את אחיו למות, ואב את בנו,
ויקומו בנים על אבותם וימיתו אותם.
כב ותהיו שנואים לכל אדם בגלל שמי; אבל
העומד עד קץ הוא יחיה.
כג וכאשר ירדפו אתכם בעיר זו, נוסו לכם
לאחרת; כי אמן אומר אני לכם, שלא תגמרו
את כל ערי בית ישראל עד שיבוא בן האדם.
כד אין תלמיד נעלה על רבו, ולא העבד על
אדוניו.
כה די לו לתלמיד שיהיה כרבו, ולעבד כאדוניו.
אם לאִדון הבית קראו בעל זבוב, על אחת כמה
וכמה לבני ביתו.
כו לכן אל תיראו מהם, כי אין דבר מכסה שלא
יתגלה, ונסתר שלא יודע.
כז את מה שאומר אני לכם בחשך, אמרוהו
אתם באור; ומה שאתם שומעים באזניכם,

fear not; you are much more important than many sparrows. 32 Everyone therefore who will acknowledge me before men, I will also acknowledge him before Avi Sh'baShamayim. 33 But whoever will deny me before men, I will also deny him before Avi Sh'baShamayim.”
 34 “Do not expect that I have come to bring shalom on earth; I have not come to bring shalom, but a sword. 35 For I have come to set a man against his father, and a daughter against her mother, and a daughter-in-law against her mother-in-law. 36 And a man’s enemies will be the members of his own household. 37 Whoever loves father or mother more than Me is not worthy of Me; and whoever loves son or daughter more than Me is not worthy of Me. 38 And whoever does not take up his stake and follow Me is not worthy of me. 39 He who is concerned about his life shall lose it; and he who loses his life for My sake shall find it. 40 Whoever receives you, receives Me; and whoever receives Me, receives Him who sent me. 41 He who receives a Navi in the name of a Navi, shall receive the reward of a Navi; and whoever receives a Tzadik in the name of a Tzadik, shall receive the reward of a Tzadik. 42 Anyone who gives a drink to one of these little ones, if only a cup of cold water, in the name of a talmid, truly I say to you, he shall never lose his reward.”

הַכְרִיזוּ מֵעַל הַגְּזוּת.
 כַּח וְאֵל תִּירָאוּ מִן הַהוֹרֵגִים אֶת הַגּוֹף, אֲדָא אֶת הַנְּפֶשׁ אֵינָם יְכוּלִים לְהַרְגִי; אֲלָא יִרְאוּ יוֹתֵר מִמִּי שְׂיִכּוּל לְהֶאֱבִיד אֶת הַנְּפֶשׁ וְאֶת הַגּוֹף בְּגִיהוּמָם.
 כֵּט הַאִין שְׂתֵי צַפְרִים נִמְכָּרוֹת בְּאַסְרִי? וְאַחַת מֵהֶן אֵינָה נּוֹפֶלֶת עַל הָאָרֶץ מִבְּלַעֲדֵי אָבִיכֶם.
 ל וְאֲשֶׁר לָכֶם, אֵף שְׁעָרוֹת רֵאשְׁכֶם כָּלָן מְנוּיּוֹת הֵן.
 לֹא לָכֵן אֵל תִּירָאוּ; מִצַּפְרִים רַבּוֹת חֲשׁוּבִים אַתֶּם.
 לִב לָכֵן כָּל אָדָם שְׂיִוְדָה בִּי לִפְנֵי בְנֵי אָדָם, אוֹדָה בּו גַּם אֲנִי לִפְנֵי אָבִי שְׂבִשְׂמַיִם.
 לִג אֲבָל מִי שְׂיִכְפֹּר בִּי לִפְנֵי בְנֵי אָדָם, אֲכַפֵּר בּו גַּם אֲנִי לִפְנֵי אָבִי שְׂבִשְׂמַיִם.
 לִד אֵל תַּחֲשְׁבוּ שְׂבִאֲתִי לְהִטִּיל שְׁלוֹה בְּאָרְצִי; לֹא בְּאֲתִי לְהִטִּיל שְׁלוֹה אֲלָא חֶרֶב;
 לֵה כִּי בְּאֲתִי לְפַלֵּג בֵּין אִישׁ לְאָבִיו, בֵּין בֵּית לְאִמָּה וּבֵין כְּלָה לְחַמּוֹתָהּ.
 לו וְאוֹיְבֵי אִישׁ בְּנֵי בֵיתוֹ.
 לז מִי שְׂאוֹהֵב אֶב אוֹ אִם יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר אוֹתִי, אֵינּו כְּדָאֵי לִי; וּמִי שְׂאוֹהֵב בֵּן אוֹ בֵּית יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר אוֹתִי, אֵינּו כְּדָאֵי לִי.
 לח וְכָל מִי שְׂאֵינּו לּוֹקַח אֶת צְלָבוֹ וּבָא אַחֲרַי, אֵינּו כְּדָאֵי לִי.
 לט מִי שְׂמַצָּא אֶת נַפְשׁוֹ, יֶאֱבֹדְנָה; וּמִי שְׂיֶאֱבֹד אֶת נַפְשׁוֹ לְמַעְנֵי, יִמְצָאָנָה.
 מ מִי שְׂמַקְבֵּל אֶתְכֶם, מְקַבֵּל אוֹתִי. וּמִי שְׂאוֹתִי מְקַבֵּל, מְקַבֵּל אֶת מִי שְׂשִׁלְחָנִי.
 מא מִי שְׂמַקְבֵּל נְבִיא בְּשֵׁם נְבִיא, שְׂכָר נְבִיא יִקַּח. וּמִי שְׂמַקְבֵּל צַדִּיק בְּשֵׁם צַדִּיק, שְׂכָר צַדִּיק יִקַּח.
 מב וְכָל הַמְשַׁקָּה אֶת אֶחָד מֵהַקְטָנִים הָאֵלֶּה בּוֹס קָרִים בְּלִבָּד, בְּשֵׁם תַּלְמִיד, אֲמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, שְׂלֹא יֶאֱבֹד שְׂכָרוֹ.

Matti Chapter 11

1 When Yeshua had finished commanding His twelve Talmidim, He departed from that place to teach and to declare in their cities.

מתי פרק יא

א וּכְאֲשֶׁר גָּמַר יֵשׁוּעַ לְצִוּוֹת אֶת שְׁנַיִם עָשָׂר תַּלְמִידָיו, הִלֵּךְ מִשָּׁם לְלַמֵּד וּלְהַכְרִיז בְּעָרֵיהֶם.

Korinti'im Bet Chapter 3

1 Do we begin again to commend ourselves? Or do we

אגרת שאול השניה אל הקורנתים פרק ג

א הַאֵם מִתְחִילִים אָנּוּ שׁוֹב מִחֻדָּשׁ לְהִרְאוֹת לָכֶם

need, as some others do, epistles of commendation concerning us written to you, or that you should write commending us? 2 You are our letter, written in our hearts, well known and read by all men. 3 For you are known to be the letter of Mashi'akh ministered by us, written not with ink, but with HaRu'akh of the living Elohim; not on tablets of stone, but on tablets of the heart of flesh. 4 Such is HaEmunah that we have through Mashi'akh toward Elohim. 5 Not that we are sufficient of ourselves to think anything as of ourselves; but our strength comes from Elohim, 6 who has made us worthy to be ministers of a Brit Khadashah; not of the writing, but of HaRu'akh; for the writing punishes with Mavet, but HaRu'akh gives Khayim. 7 Now if the ministration of Mavet contained in writing on stones was so glorious that B'nei Yisra'el could not look at the face of Moshe because of the glory of his countenance, which glory was not lasting, 8 why then shall not the ministration of HaRu'akh be more glorious?

מי אֲנַחְנוּ? אוֹ הָאֵם צְרִיכִים אָנוּ כְּאַחֲרִים
שְׂאֵגְרוֹת הַמְּלָצָה תִּפְתְּבֵנָה לָכֶם עָלֵינוּ, אוֹ
שְׂאֵתֶם תִּכְתְּבוּ הַמְּלָצוֹת עָלֵינוּ?
ב הֲרִי אַתֶּם הַנֶּכֶם אֲגַרְתֵּנוּ שְׁלָנוּ, הַכְּתוּבָה בְּלִבֵּנוּ
וַיְדוּעָה וְנִקְרְאתָ עַל יְדֵי כָּל אָדָם;
ג כִּי יְדוּעִים אַתֶּם שְׂאֵגְרַת הַמְּשִׁיחַ אַתֶּם,
הַמְּשֻׁרְתֵת עַל יְדֵינוּ, הַכְּתוּבָה לֹא בְּדִיו אֱלֹא
בְּרוּחַ אֱלֹהִים חַיִּים; לֹא בְּלוּחֹת אֶבֶן, אֱלֹא
בְּלוּחֹת שֶׁל לֵב בְּשָׂר.
ד וּבְטָחוֹן כְּזֶה יֵשׁ לָנוּ בַּמְּשִׁיחַ כְּלָפֵי הָאֱלֹהִים.
ה לֹא שְׂאֵנוּ מְכַשְׂרִים לְחֹשֶׁב דְּבַר מָה כְּמַעֲצָמֵנוּ,
אֱלֹא כְּחֵנוּ מֵאֵת הָאֱלֹהִים
ו אֲשֶׁר עָשָׂנוּ רְאוּיִים לְהִיּוֹת מְשֻׁרְתֵי בְרִית
חֲדָשָׁה, לֹא בְּכֹתֵב אֱלֹא בְּרוּחַ; כִּי הַכְּתָב מְמִית,
אֲבָל הָרוּחַ מְחִיָּה.
ז הֵן אִם שְׂרוֹת הַמּוֹת נִחְרַת בְּכֹתֵב בְּאַבְנִים וְהָיָה
בְּכָבוֹד עַד כִּי לֹא יִכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִבִּיט בְּפָנָי
מִשֶּׁה בְּגִלְל כְּבוֹד פָּנָיו שְׁבֻטֵל,
ח אִיךָ אֶפֹּא לֹא יְהִיָּה שְׂרוֹת הָרוּחַ עוֹד יוֹתֵר
בְּכָבוֹד?